

Tinguem en compte que s'han posat d'acord
i s'obren pas entre la multitud:
entre els aplaudiments, semblen vedets
i inauguren passejos, escoles, aeroports.
l'ull del captaire no els enlleganya el cel,
la regla de la puta no els taca els calçotets,
no entren als lavabos de les estacions,
a sota de la taula sempre hi tenen algú.
Si al matí es desdejunen en hotels
a la nit paguen el cava en puticlubs.
Tot els va bé: voler, volar, la llibertat
d'orinar sobre el riu, d'encendre el món
així com un cigar després d'un àpat fort.
No els cal ni viatjar, coneixen tots els llocs:
les aigües corren brutes ací i a tot arreu.
Els trens són puntuals, no els perden mai,
ni mai cap revisor els demana el bitllet;
com a equipatge porten xecs en blanc
i compren els paisatges i els pintors.
I els poetes ja no tenen res a dir,
els filòsofs balbucegen al despatx,
els atletes ara són historiadors:
cada ànec xafa la merda al seu corral.
Tinguem en compte que s'han posat d'acord.

Ramon Ramon

De «Cor desmoblat»